

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 3834

гр. София, 12.06.2017 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 37
състав**, в закрито заседание на 12.06.2017 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Славина Владова

като разгледа дело номер **5487** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и следващите от АПК във връзка с чл. 1 от ЗОДОВ и във връзка с чл. 4 § 3 т. 2 от Договора за европейски съюз (Д.) във връзка с чл. 2 § 2 и чл. 4 § 2 от Договора за функциониране на Европейския съюз (ДФЕС).

Настоящото производство е образувано по исковата молба на М. С. Ш. - И. от [населено място] срещу Българска народна банка, с която са предявени два иска, а именно:

1. Иск за обезщетение за имуществени вреди в размер на 100 091,38 лв., представляваща разликата между размера на вложенията на ищцата в [фирма] (К.) и изплатения ѝ гарантиран депозит, в резултат на незаконосъобразни действия и бездействия на ответника БНБ, ведно с обезщетение в размер на законната лихва за забава съгласно чл. 86 от ЗЗД, а именно 29 781,11 лв.;

2. Иск за обезщетение за причинени имуществени вреди в размер на законна лихва, а именно на 8 627,97 лв. за забавено плащане на гарантирани влогове от 196 000 лв. за периода от 30.06.2014г. до 04.12.2014г. в резултата на твърдяно незаконосъобразно бездействие на БНБ по прилагането на Директива 94/19/ЕО във връзка с изплащането на гарантирания размер на депозитите в [фирма] (К.).

Настоящият състав намира, че по отношение на първия предявен иск за обезщетение за имуществени вреди в размер на 100 091,38 лв., представляваща разликата между размера на вложенията на ищцата в К. и изплатения ѝ гарантиран депозит, ведно с обезщетение в размер на законната лихва за забава съгласно чл. 86 от ЗЗД, а именно 29 781,11 лв., исковата молба е недопустима по следващите съображения.

Съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на

административна дейност. Отговорността на държавата и общините за вреди, регламентирана в чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, е специална и тя възниква тогава, когато за нейното реализиране няма друг установен в специален закон ред – чл. 8, ал. 3 от ЗОДОВ. В настоящото производство е предявен иск по реда на ЗОДОВ срещу БНБ с искане за присъждане на обезщетение за имуществени вредите, причинени на ищцата при или по повод осъществяването на контролни правомощия от БНБ относно дейността на К., банката, в която ищцата има вложение, като се иска присъждане на обезщетение в размер на разликата между изплатения гарантиран депозит и действително вложените средства, ведно със законната лихва за забава. От направена справка в Търговския регистър, който е публичен, служебно от съда обаче се установява, че претендираната от ищцата сума по този иск в размер на 100 091,38 лв., е включена служебно от страна на синдика на К. в списъка на приетите вземания в производството по несъстоятелност на К. в претендирания по този иск от ищцата размер. Поради това настоящият състав намира, че е налице друг процесуален ред за получаване на претендираната сума – а именно този в производството по несъстоятелност на К.. Наличието на такъв друг ред съответно изключва възможността за разглеждане на претенциите в исково производство по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ. Съгласно чл. 8, ал. 3 от ЗОДОВ, когато закон или указ е предвидил специален начин на обезщетение, този закон не се прилага. Обезщетяването на вредите по реда на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, при наличието на друг ред за това, би довело до второ паралелно производство по обезщетяване на вредите (В този смисъл определение № 8825 от 14.07.2016г. на ВАС, О. отделение по адм.д. № 8039/2016г.).

Във връзка с гореизложеното съдът намира, че в конкретния случай не е налице една от предпоставките за допустимост на иска за обезщетение за имуществени вреди в размер на 100 091,38 лв., ведно със законната лихва за забава, представляваща разликата между размера на вложенията на ищцата в К. и изплатения ѝ гарантиран депозит, а именно да не е налице друг ред за защита.

Воден от горното и на основание чл. 130 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ И ВРЪЩА искова молба на М. С. Ш. - И. от [населено място] срещу Българска народна банка (БНБ) в частта, с която се иска ответникът да бъде осъден да заплати обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на 100 091,38 лв., ведно със законната лихва за забава в размер на 29 781,11 лв., представляваща разликата между размера на вложенията на ищцата в ТБ [фирма] (К.) и изплатения ѝ гарантиран депозит.

ПРЕКРАТЯВА производството по административно дело № 5487/2017г. по описа на Административен Съд С. – град по исквата молба на М. С. Ш. - И. от [населено място] срещу Българска народна банка в частта, с която се иска ответникът да бъде осъден да заплати обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на 100 091,38 лв., ведно със законната лихва за забава в размер на 29 781,11 лв., представляваща разликата между размера на вложенията на ищцата в ТБ [фирма] (К.) и изплатения ѝ гарантиран депозит.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО в тази му част подлежи на обжалване с частна жалба в 7 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

Производството е образувано по искова молба на М. С. Ш. - И. от [населено място] срещу Българска Н. Банка и по още един иск, а именно с претенция за присъждане на обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на 8 627,97 лв., представляващи размера на законната лихва за забавено плащане на гарантирани влогове от 196 000 лв. за периода от 30.06.2014г. до 04.12.2014г. в резултата на твърдяно незаконосъобразно бездействие на БНБ по прилагането на Директива 94/19/ЕО във връзка с изплащането на гарантирания размер на депозитите в [фирма] (К.).

В исквата молба ищцата твърди, че е претърпяла вреди в размер на законна лихва за забава за периода на забавено изплащане на гарантираното ѝ вземане от К.. Твърди, че причинената вреда се дължи на незаконосъобразно бездействие на БНБ да вземе решение в изпълнение на задълженията, произтичащи от директното прилагане на правото на ЕС в областта на изплащането на гарантирани депозити в очертания срок от чл. 1 § 3 т. і от Директива 94/19/ЕО, изменена с Директива 2009/14/ЕО. Претендира се алтернативно незаконосъобразно бездействие по осъществяването на функциите на ефективен банков надзор.

Съдия – докладчикът като се запозна с материалите по делото и за да се произнесе взе предвид следното:

При извършена служебна проверка настоящият състав установи, че по друго висящо пред Административен съд – [населено място], а именно адм. дело № 560/2016г., 8 състав, е отправено преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз с определение от 04.11.2016г., с което са зададени общо осем на брой въпроса, касаещи конкретния казус по адм.д. № 560/2016г. на АС – [населено място], но относими и към настоящото производство в частта на допустимия иск. Въпросите поставени в преюдициалното запитване на АС – [населено място] касаят тълкуването на разпоредбата на чл. 4 § 3 от Д. относно компетентността на съда и реда за разглеждане на исковете за вреди от нарушения на правото на ЕС, както и конкретни 6 въпроса свързани и с настоящия казус.

По преюдициалното запитване все още не е образувано дело пред Съда на Европейския съюз.

Видно от посоченото по – горе отправеното преюдициално запитване по 8 въпроса изцяло обхваща хипотезата на търсената от ищеца в това производство защита, тъй като се претендират вреди от нарушение на правото на ЕС, за което конкретен ред по българското законодателство не е предвиден.

Поради това даденото тълкуване на Съда на ЕС по преюдициалното запитване по адм.д. № 560/2016г. на АС – [населено място], следва да бъде съобразено от настоящия съд при постановяване на съдебното решение по настоящото дело. Доколкото съгласно чл. 633 от ГПК „Решението на Съда на Европейските общности е задължително за всички съдилища и учреждения в Република Б.“, настоящият състав намира, че следва да бъде изчакано произнасянето на С..

Във връзка с изложеното и д

околкото и по настоящото дело се иска реализиране на отговорността на Държавата за нарушение на правото на ЕС и е с правно основание чл. 4 § 3 от Д., настоящият състав

намира, че за преценката на това кой е компетентният съд да се произнесе по исковата молба и какъв е процесуалният ред, по който следва да бъде разгледана същата, както и по другите въпроси, по които е необходимо тълкуване и отправени с преюдициалното запитване, би следвало да се изчака постановяването на тълкуване на Съда на ЕС по преюдициалното запитване по адм.д. № 560/2016г. на АС – [населено място], за образуването на което настоящият състав на основание чл. 155 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК прилага копие по делото, относно служебно известни на съда обстоятелства (посоченото определение по адм.д. № 560/2016г. на АС – [населено място] с отправеното преюдициално запитване е публично на сайта на АС – [населено място]).

Наличието на посоченото основание за спиране на настоящото производство не е в противоречие с Тълкувателно решение № 8/2013 от 07.05.2014г. на ОСГК на ВКС по т.д. №8/2013г., тъй като същото постановява, че при образувано тълкувателно дело пред ВКС, по обуславящ правен въпрос, производството по висящо дело може да се спре само в касационна инстанция. Посоченото тълкувателно дело постановява възможност за спиране само в касационната инстанция, не в първата или въззивната, но само в случай, че е образувано тълкувателно дело по обуславящ въпрос. Посоченото тълкувателно решение не касае случаите, когато обуславящият въпрос е повдигнат с отправено запитване – преюдициално запитване - до Съда на Европейския съюз. В тази връзка тук приложима е разпоредбата на чл. 631 от ГПК във връзка с чл. 229 ал. 1 т. 4 от ГПК субсидиарно приложими на основание чл. 144 от АПК. Трайната съдебна практика, както на ВАС, така и на ВКС, освен това приема, че при наличието на отправено преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз може да се спре не само делото, по което е отправено запитването, а и всички други дела с идентичен или сходен предмет, като спирането се постановява с отправянето на запитването, т.е. закона не предпоставя като условие за спирането наличието на вече образувано дело пред Съда на ЕС. (В този смисъл Определение № 9611 от 30.08.2016 г. на ВАС по адм. д. № 12128/2015 г., II о., докладчик съдията Д. Р. Определение № 14117 от 2.11.2011 г. на ВАС по адм. д. № 12431/2011 г., 5-членен с-в, докладчик съдията П. Г. Определение № 540 от 11.07.2011 г. на ВКС по т. д. № 1055/2011 г., I т. о., ТК, докладчик съдията М. К.). Това е логичното разрешение, тъй като да се приеме обратното, би означавало да се допусне постановяване на решение в противоречие с правото на ЕС.

Във връзка с горното съдът намира, че отправеното преюдициално запитване по определение от 04.11.2016г. на АС – [населено място], 8 състав по адм.д. № 560/2016г. до Съда на Европейския съюз се явява преюдициално по отношение на разрешаването на спора в настоящото производство. Поради това съдът намира, че производството по настоящото дело следва да бъде спряно в частта на иска, с който се претедира обезщетение в размер на законната лихва за 8 627,97 лв. до постановяването на тълкуване от Съда на Европейския съюз по отправеното преюдициално запитване (В този смисъл и определение № 6332 от 22.05.2017г. на ВАС по адм.д. № 5529/2017г. на ВАС).

Във връзка с гореизложеното настоящият състав намира, че са налице предпоставките по чл. 631 ал. 1 от ГПК във връзка с чл. 229 ал. 1 т. 4 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

СПИРА съдебното производство по настоящото адм. дело № 5487//2017г. по описа на АССГ по исквата молба на М. С. Ш. - И. от [населено място] срещу БНБ, в частта на предявения Иск за обезщетение за причинени имуществени вреди в размер на законна лихва, а именно на 8 627,97 лв. за забавено плащане на гарантирани влогове от 196 000 лв. за периода от 30.06.2014г. до 04.12.2014г. в резултата на твърдяно незаконосъобразно бездействие на БНБ по прилагането на Директива 94/19/ЕО във връзка с изплащането на гарантирания размер на депозитите в [фирма] (К.).

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО и в тази му част подлежи на обжалване с частна жалба в 7 дневен срок от получаване на съобщението чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: